

එසකියල් දිවැස්ප්‍රසාද තුමන්ගේ සොකන් ගත් පාඨයෙකි.

“මම ම මාගේ බැට්ටවන්ට එබෙරු වන්නෙමි.”

“මණෝත්තම දෙවි ස්වාමීන් වහන්සේ මෙසේ වදාරන සේක. “බලන්න, මම ම මාගේ බැට්ටවන් ගැන සොයා බලු, උන් රක බලාගන්නෙමි. එබෙරකු තමාගේ බැට්ට රැලෙන් විසිර හිය සමහරකු සොයා යන්නාක් මෙන් මමන් මාගේ බැට්ටවන් සොයා ගෙස්, මිදුම සහ අත්දකාරය ඇති ද්‍රවයේ දී උන් විසිර හිය සෑම තැන්වලින් උන් ගෙවාගන්නෙමි. මම ම මාගේ බැට්ටවන්ට එබෙරු වන්නෙමි. මම ම උන්ට ලිගින්න තැනක් සොයා දෙන්නෙමි. මෙසේ වදාරන්නේ දෙවි ස්වාමීන් වහන්සේය.”

“මම තැති වූ බැට්ටවා සොයන්නෙමි. මුලා ව හිය බැට්ටවා ආපසු ගෙනෙන්නෙමි. තුවාල වූ බැට්ටවාගේ තුවාල බැඳින්නෙමි. ලේඛ වූ බැට්ටවා ගක්තිමත් කරන්නෙමි. ගක්තිමත් වූ බැට්ටවන් රකබලාගන්නෙමි.” “මම උන්ට සැඳු එබෙරක් වන්නෙමි. මාගේ බැට්ටවති, තුඩිලාව දෙවි ස්වාමීන් වහන්සේ මෙසේ වදාරන සේක. “හොඳ බැට්ටවන්ගෙන් නරක බැට්ටවන් මම වෙන්කරන්නෙමි.”

දේව වාකාය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ථෝත්‍රා වේවා.

පිළිතුර හිය

හිතුවලිය 23:1-3,5-6

පිළිතුර : සම්දායෙළ මා එබෙරායෙය.

හිය : සම්දායෙළ මා එබෙරායෙළ ය. අග හිහ මට නොවන්නේ ය.

එතුමායෙළ නිල් තණ බිම් මත මා සතප්වා, තිසිල දිය බෙත පමුණුවා, මා පණගන්වන සේක.

සිය නාමයේ මහිමය සැලසෙන ලෙස දම්වු මග මා ගෙන යන සේක.

එබ මාගේ සතුරන් ඉදිරියේ දී, මංගල බොජනක් පිළියෙළ කර දී, මා සිරස තෙලින් ආලේප කරන සේක.

මාගේ කුසලාත උතුරු යන්නේ ය. මධ්‍යී දයාව හා කරුණාව තියත්ව,

දිවිතිමියෙන් මා අනුව එන්නේ ය. සම්දුන්ගේ තිවාසය මාගේ සඳාතන වාසය වන්නේ ය.

දෙවන දේව ප්‍රකාශනය

1 කොරන්ති 15:20-26,28

ඉද්ධ වූ පාවුල තුමන් විසින් කොරන්තිවරුන්ට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

“සියල්ල ප්‍රිස්තුස් වහන්සේට යටත් කරනු ලබන සේක.”

එහෙන් සැබැවින් ම ස්මීස්තුන් වහන්සේ මලවුන්ගෙන් උත්පාන වී සිටින යේක් ම ය. මෙය මලවුන් උත්පාන කරනු ලබන බවට සහතිකය වේ. මත්ද, එක මිනිසෝකු කරණකාවගෙන මරණය පැමිණියාක් මෙන් ම, එක මිනිසෝකු කරණකාවගෙන මලවුන්ගෙන් උත්පානය ද ඇම්බියේ ය. ආදම් තුළ සියල්ලන් මැරෙන්නාක් මෙන් ස්මීස්තුන් වහන්සේ තුළ සියල්ලන් ම ජ්වනයට පමුණුවනු ලෙන්නේ ය. එසේ වන්නේ එක එක්කෙනාට නීමි තැන අනුව ය. හැම දෙනාට ම පලමුවෙන් ස්මීස්තුන් වහන්සේ ය. ඉන්පසු වි, උත්වහන්සේගේ ආගමනයේ දී උත්වහන්සේ සත්තක අය ය. පසුව අවසානය පැමිණේ. එවිට උත්වහන්සේ සියලු අධිජනිකම් ද බලය ද පරානුමය ද අනිබවා උත්වහන්සේගේ රාජ්‍යය දෙවි පියාණන් වහන්සේට භාර දෙන යොක්. මත්ද, දෙවියන් වහන්සේ සියලු සතුරන් උත්වහන්සේගේ පාද යට දෙන තුරු ස්මීස්තුන් වහන්සේ රජකම් කළ යුතු ම ය. නැති කිරීමට සිටින අන්තිම සතුරා මරණය වේ.

සියල්ල ස්මීස්තුන් වහන්සේට යටත් කරනු ඇතුළු විට පුතුයාණන් වහන්සේ ද, සියල්ල තමන්ට යටත් කළ දෙවියන් වහන්සේට යටත් කරනු ලබන යොක්. එසේ වන්නේ දෙවියන් වහන්සේ සර්ව පරානුමයෙන් වැජ්ජෑත පිණිස ය.

දෙවි වාක්‍යය එසේය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූත්‍ය ඩිවා.

සුපුච්චන් ජය තද

මාත්‍ර 11:10

ආලේෂුය ! ආලේෂුය !

අපේ පිය වූ දාවිත්ගේ මතු පැමිණෙන රාජ්‍යයට ආසිරි ඩිවා !,

සම්දුන් තමින් වඩා මෙතුමාණන් හට ආසිරි ඩිවා !

ආලේෂුය !

ගුද්ධිඩු සුවිශේෂය

මතෙව 25:31-46

සුවිශේෂක මතෙව තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

“එතුමාණේ තමන් වහන්සේගේ
මහිමාන්විත සිංහාසනයේ වැඩිහිටින යොක්.”

“මුහුමා-සුනුයාණන් සියලු දේව දියාගේ පිරිවරාගෙන තේජ්ප්‍රියෙන් පැමිණෙන කළ, එතුමාණේ තමන්ගේ මහිමාන්විත සිංහාසනයේ වැඩිහිටින යොක්. එවිට සියලු ජාතීභු උත්වහන්සේ අනිමුවහි රස් කරනු ලබන්නේ ය. එබිරෙකු, එරාවන්ගෙන් බෙවරාවන් වෙන් කරන්නාක් මෙන් උත්වහන්සේ ද ඔවුන් වෙන් කොට, බෙවරාවන් සිය දැනුමු පැත්තෙහි ද එරාවන් වම් පැත්තෙහි ද සිටුවන යොක්. එවිට රජ්පුරුවන් වහන්සේ සිය දැනුමු පසෙහි සිටින්නන්ට කතා කොට, “මාගේ පියාණන්ගෙන් ආසිර්වාද දේදෙනී, එන්න, ලෝකය පටන්ගැන්මේ සිට ඔබට සුදානම් කර තීගෙන රාජ්‍යය උරුම කරගන්න. මත්ද, මම සාගිනි ව සිටියෙමි; ඔබ මට කන්න දුන්නහු ය. පිපාසා වී සිටියෙමි; ඔබ මට බොන්න දුන්නහු ය. ආගන්තුක ව සිටියෙමි; ඔබ මා ගෙදරට පිළිගන්තහු ය. වස්තු නැති ව සිටියෙමි, ඔබ මට වස්තු දුන්නහු ය.

රෝගාතුර ව සිටියෙම්; ඔබ මා බලාගත්තහු ය. හිරගෙදර සිටියෙම්; ඔබ මා බලන්න ආවහු ය'යි වදාරන යේක.

එකල දැඟැමියන් උත්තර දෙමින්, "ස්චාමිති, කවර කලෙක ඔබ වහන්සේ සාහිති ව සිටිය දී අපි ඔබට කෑම දුනිමු ද? පිපාසා වී සිටිය දී ගොන්න දුනිමු ද? කවර කලෙක ඔබ වහන්සේ ආගත්තුක ව සිටිය දී ඔබ ගෙදරට පිළිගතිමු ද? ගොහොත් වස්තු තැති ව සිටිය දී ඇදුම් දුනිමු ද? කවර කලෙක ඔබ රෝගාතුර ව හෝ හිරගෙදර හෝ සිටිය දී ඔබ බලන්න ආවමු දැයි කියනු ඇත.

එවිට රජ්පුරුවන් වහන්සේ උත්තර දෙමින්, "සැබැවින් ම මම ඔබට කියම්, මාගේ මේ සහෝදරයන්ගෙන් ඉතා ම සුදු තැනැත්තාව වුව ද ඔබ එයේ කලා නම් එය කෙලේ මට යැයි වදාරන යේක. "එවිට උත්ත්වහන්සේ වම් පසෙහි සිටින්නටට කතා කොට, "සාප ලද්දෙනි, මා ලෙතින් ඉවත් වී යක්ෂයට ද ඔහුගේ දුන්තයන්ට ද සූදානම් කර තිබෙන සඳාතන ජින්නට යන්න. මත්දා මම සාහිති ව සිටියෙම්; ඔබ මට කන්න තුදුන්නහු ය. පිපාසා වී සිටියෙම්; ඔබ මට ගොන්න තුදුන්නහු ය. ආගත්තුක ව සිටියෙම්; ඔබ මා ගෙදරට ගොපිලිගත්තහු ය. වස්තු තැති ව සිටියෙම්; ඔබ මට වස්තු තුදුන්නහු ය. රෝගාතුර ව සිටියෙම්; හිරගෙදර ද සිටියෙම්; ඔබ මා බලන්න ආවේ තැනැයි වදාරන යේක. එවිට ඔවුන් උත්තර දෙමින්, "ස්චාමිති, කවර කලෙක ඔබ සාහිති ව හෝ පිපාසා වී හෝ ආගත්තුක ව හෝ වස්තු තැති ව හෝ රෝගාතුර ව හෝ හිරගෙදර හෝ සිටිනු දැක අපි ඔබ වහන්සේට උපස්ථාන ගොකොලුමු දැයි අසනු ඇත. එවිට උත්ත්වහන්සේ ඔවුන්ට උත්තර දෙමින්, සැබැවින් ම මම ඔබට කියම්, මාවුන්ගෙන් ඉතා ම සුදු තැනැත්තාව වුවද එයේ ගොකලා නම් එය ගොකොලේ මට යැයි වදාරන යේක. මොවුන් සුදාතන ජ්වන්තයට ද යන්නේ ය."

සම්දානන් වහන්සේගේ සුභාරංචි මෙයේ ය.

සුස්තුති ඔබ වහන්සේට ප්‍රකාසා ගෙවා.

ලබන ඉරුදීන දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk/> ලෙත පිටියෙන්න.